

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416218963
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4416218963.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogranovej, v právnej veci navrhovateľky: B.. Y. O. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. I., M. č. XX, zastúpená Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36 813 401, proti druhému účastníkovi: Y.. X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. I., M. č. XX, zastúpený advokátkou JUDr. Ivanou Starzykovou, so sídlom Šurany, M.R. Štefánika 14, IČO: 37 965 344, o určenie výživného pre manželku, o odvolaní druhého účastníka - manžela proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6Pc/12/2016-227 zo dňa 10. mája 2018 - okrem zastavujúceho výroku (II.), takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti uloženia povinnosti druhého účastníka Y.. X. O. platiť navrhovateľke výživné v sume 250,-Eur mesačne odo dňa 08.11.2016 p o t v r d z u j e s tým, že táto vyživovacia povinnosť trvala do 02.08.2018.

V časti určenia zaostaleho výživného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že zaostalé výživné za obdobie od 08.11.2016 do 02.08.2018 v sume 5.207,80 Eur je Y.. X. O. p o v i n ť zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach 350,-Eur počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to pod stratou výhody splátok.

V časti výroku o náhrade trov konania a v časti uloženej povinnosti k náhrade trov štátu odvolací súd napadnutý rozsudok p o t v r d z u j e .

Ž i a d e n ť z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 08.11.2016 domáhala určenia povinnosti pre druhého účastníka platiť jej odo dňa podania návrhu výživné v sume 600,- eur mesačne. V návrhu uviedla, že manželstvo s druhým účastníkom uzavrela dňa 10.5.2003, pričom z manželstva pochádzajú dve maloleté deti a to O. O., nar. XX.XX.XXXX a I. Q. O., nar. XX.XX.XXXX a v spoločnej domácnosti s druhým účastníkom nežije od decembra 2015. Žije spolu s maloletými deťmi a jej rodičmi v rodičovskom dome na adrese A. I., M. č. XX. Je zamestnaná u zamestnávateľa Základná škola s Materskou školou - X. és G. A. I., pričom jej priemerný čistý príjem v mesiacoch október 2015 - september 2016 dosahoval sumu 590,57 eur. Druhý účastník sa prevažne zdržuje v Bratislave, kde vykonáva prácu v pracovnom pomere a u zamestnávateľa Slovnaft a.s. dosahoval jeho čistý mesačný príjem sumu 1.700 eur, avšak bol preložený na lukratívnejšiu pozíciu v rámci plynárenskej spoločnosti Mol, kde by mal poberať plat v sume 3.000 až 5.000 eur. Na bývanie v domácnosti prispieva svojim rodičom sumou 150 eur mesačne, v čom sú zahrnuté náklady za vodu, plyn, elektrinu, poplatky za internet a televízne služby, náklady súvisiace s údržbou domácnosti. Obe maloleté deti navštevujú základnú školu a náklady

s tým súvisiace ako i náklady na ich ošatenie, školské potreby a jedlo sú v takej výške, že ona nie je schopná vytvárať žiadne úspory a zlepšiť si svoju životnú úroveň. Poukázala pritom na Zákon o rodine, v ktorom sa uvádza, že životná úroveň manželov by mala byť v zásade rovnaká a keďže druhý účastník poberá nadštandardný plat, jej životná úroveň sa nevyrovnáva životnej úrovni druhého účastníka. Keďže druhý účastník jej neprispieva žiadnou sumou, žiada preto s poukazom na skutočnosť, že sa stará o maloleté deti a o domácnosť primerané výživné v sume 600,- eur mesačne. K uvedenému návrhu pripojila sobášny list účastníkov, rodné listy maloletých detí, potvrdenie o svojom príjme za obdobie od októbra 2015 do septembra 2016, výdavky za elektrinu, vodné, stočné.

2. K návrhu na začatie konania sa písomným podaním zo dňa 07.11.2017 vyjadrila právna zástupkyňa druhého účastníka, v ktorom uviedla, že navrhovateľka predložila súdu potvrdenie o svojom príjme za obdobie od októbra 2015 do septembra 2016, avšak v súčasnej dobe je jej príjem, vyšší čo vyplýva z výpisov z účtu navrhovateľky predložených v konaní, ktoré je vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod č. 7P/330/2016, ktorého predmetom je úprava práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu. Zároveň uviedla, že tvrdenie navrhovateľky o príjme druhého účastníka od 3.000 eur do 5.000 eur nie je pravdivé, keďže v spise 7P/330/2016 sú predložené už dve potvrdenia o príjme druhého účastníka, z ktorých vyplýva, že jeho čistý mesačný príjem predstavuje 2.120 eur. Poukázala na to, že navrhovateľka uviedla jediný výdavok v sume 150,- eur, ktorú údajne platí za bývanie u svojich rodičov v rodičovskom dome a iné doklady o svojich výdavkoch a výdavkoch detí nepredložila, pričom nepreukázala akú životnú úroveň má teraz a akú životnú úroveň mala v čase vedenia domácnosti s druhým účastníkom. Zároveň uviedla, že druhý účastník nesúhlasí s návrhom navrhovateľky na určenie vyživovacej povinnosti, keď navrhovateľka svoj návrh nedostatočne odôvodnila a nepreukázala v čom je jej životná úroveň nižšia ako životná úroveň druhého účastníka. Nepreukázala svoje skutočné výdavky ani výdavky na deti. Poukázala na ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné nemožno priznať ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla tiež, že podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine navrhovateľka musí preukázať svoje odôvodnené potreby a nestačí porovnať výšku jej príjmu a výšku príjmu druhého účastníka, ak je potrebné vychádzať aj z odôvodnených výdavkov účastníkov konania vzhľadom na miesto bydliska, povahu vykonávanej práce, spôsob života a výdavky na maloleté deti. Od decembra 2015 účastníci spolu nežijú v spoločnej domácnosti, každý si uhrádza svoje náklady sám, pričom náklady na bývanie druhého účastníka sú nepomerne vyššie ako náklady navrhovateľky, keďže žije a pracuje v Bratislave, kde sú náklady na bývanie preukázateľne vyššie. Uviedla, že do decembra 2015 účastníci bývali v spoločnej domácnosti s rodičmi navrhovateľky, keďže nevlastnili nehnuteľnosť, v ktorej by mohli bývať. Druhý účastník býva v prenajatom byte na adrese M. XX v S., čo je zrejme zo spisu konajúceho súdu sp. zn. 7P/330/2016. Zároveň uviedla, že mesačné náklady na bývanie druhého účastníka predstavujú sumu 700 eur a že navrhovateľka by mala preukázať stav jej odkázanosti na výživu zo strany druhého účastníka a rozdiel v jej životnej úrovni a životnej úrovni druhého účastníka. Druhý účastník v konaní č. 7P/330/2016 preukázal, že platí výživné na maloleté deti účastníkov v sume 300,- eur mesačne a tiež uhrádza deťom výdavky, pričom ide o výdavky na deti v čase styku s deťmi; preukazoval aj svoje vlastné výdavky, ktoré doložil listinnými dôkazmi a po odrátaní výdavkov na deti a po odrátaní jeho odôvodnených výdavkov mu už nezostane dostatok finančných prostriedkov aby zabezpečoval výživné manželke. Z uvedených dôvodov preto žiadala aby konajúci súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

3. Na pojednávaní dňa 16.01.2018 zástupkyňa právneho zástupcu navrhovateľky pred otvorením pojednávania uviedla, že navrhovateľka návrh v časti o určenie výživného v sume 350 eur späť berie späť a žiada aby druhému účastníkovi bola uložená vyživovacia povinnosť v sume 250 eur mesačne počínajúc dňom podania návrhu. Na uvedenom pojednávaní navrhovateľka uviedla, že býva v spoločnej domácnosti so svojimi dvoma maloletými deťmi, s ktorými býva v rodinnom dome u svojich rodičov, pracuje ako učiteľka materskej školy vo A. I. s čistým príjmom 600 - 650,- eur mesačne, podľa toho či zastupuje alebo nie, a iný príjem okrem uvedeného nemá. Uviedla, že v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov vlastní pozemok aj so starým rodinným domom vo A. I. pričom iný nehnuteľný majetok nevlastní. V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov spolu s druhým účastníkom vlastní osobné motorové vozidlo Toyota Corolla, EČV: C., iné hnuťelné veci väčšej hodnoty nevlastnia. Deti sú v jej starostlivosti a každodenne sa o ne stará a niekedy si ich berie so sebou aj druhý účastník, je to asi 2x za mesiac na dva dni. Nevie aký má príjem druhý účastník, vie len, že robí v spoločnosti Slovnaft, tento jej nikdy nepovedal koľko zarába, aj keď sa ho na to pýtala. Druhý účastník vlastní nehnuteľnosť - ubytovňu neďaleko Bratislavy v k.ú. Senec, používa auto značky Mercedes, ktoré je vo vlastníctve otca druhého účastníka, má koníčky, v rámci ktorých má fotoaparát, prevádzkuje akvárium, zbiera

hodinky a starožitnosti a urobil si kapitánsky kurz na jachtu. Jej od podania návrhu až doposiaľ neuhradil ako manželské výživné žiadnu sumu. Jej rodičia jej občas pomáhajú so starostlivosťou o maloleté deti, uviedla, od roku 2014 ale ani predtým jej druhý účastník neposkytoval peniaze na domácnosť a na výživu maloletých detí ani do rodiny, nechcel mať spoločný účet. Na uvedenom pojednávaní druhý účastník uviedol, že je zamestnaný v spoločnosti Slovnaft a.s. Bratislava, v súčasnosti pracuje aj pre spoločnosť Mol v zahraničí, t.j. v celej Európe, pričom od januára 2016 do októbra 2017 jeho priemerný mesačný príjem predstavoval 2.088,94 eura v čistom. Od decembra 2015 nežijú v spoločnej domácnosti, keďže navrhovateľka si neželala aby býval s ňou v spoločnej domácnosti, predtým ešte v októbri 2015 mu oznámila, že má známosť s iným mužom, on počas trvania manželstva nemal kľúče od domácnosti, t.j. od domu kde bývali účastníci, t.j. u rodičov navrhovateľky, vždy keď chcel prísť domov musel zavolať, aby sa mohol dostať do domu. Iný príjem nemá a nepracuje ani pre inú spoločnosť, od januára 2015 do októbra 2016 pracoval ako SZČO s predmetom činnosti krátky prenájom nehnuteľností s tým, že ďalšie podnikanie v tomto obore mu prekazila navrhovateľka. V septembri 2015 mu bolo zistené nádorové ochorenie a obrátil sa na navrhovateľku, či je za dobu jeho práceneschopnosti schopná a ochotná podieľať sa na nákladoch a výdavkoch domácnosti, toto však odmietla s tým, že on je povinný všetko pre rodinu zabezpečiť, bol 3 mesiace po operácii práceneschopný, dostával len nemocenské dávky. Potvrdil, že účastníci vlastnia nehnuteľnosti v BSM, ktoré sa nachádzajú vo Veľkom Kýri s tým, že žiadne iné nehnuteľnosti nevlastnia a nevlastnia ani žiadne hnuiteľné veci väčšej hodnoty. Fotoaparát, ktorý spomínala navrhovateľka, bol zakúpený ešte v čase, keď spoločne žili a hospodárili, v dome kde býva navrhovateľka zostali dva fotoaparáty a kamera, on si zo spoločnej domácnosti neodniesol vôbec nič. Kapitánsky kurz absolvoval v čase, keď spolu žili a hospodárili a morské akvárium sa nachádza v byte jeho rodičov; toto stálo 3.000 eur a toto bolo zriadené na podnet navrhovateľky, bol by rád keby si ho navrhovateľka zobrala a starala sa o to. Na maloleté deti v priemere platí sumu 150 eur mesačne a to na každé z nich a okrem toho prispieva aj deťom na iné aktivity ako napríklad školské potreby, oblečenie, lyžiarske potreby, zaplatil dovolenku a tieto výdavky predstavujú cca 450 eur mesačne; okrem uvedených súm uhrádza aj mesačne na každé dieťa vreckové v sume 22 eur, keďže deti majú účty vedené v Tatra banke, a okrem toho uhrádza poistné na každé dieťa v sume 35,- eur mesačne. Býva v S. na ulici M.. XX, platí nájom za 3-izbový byt v sume 700, eur mesačne s tým, že každý druhý víkend deti sa v tomto byte nachádzajú spolu s ním.

4.1. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie vo veci takto rozhodol:

4.2. Y. X. O., nar. XX.XX.XXXX, je povinný platiť navrhovateľke výživné v sume 250 eur mesačne a to vopred vždy do 15-teho dňa v kalendárnom mesiaci, počínajúc dňom 08.11.2016 s tým, že zaostané výživné za obdobie od 08.11.2016 do 31.05.2018 v sume 4.691,67 eur je Y. X. O., nar. XX.XX.XXXX povinný platiť navrhovateľke v splátkach v sume 350,- eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc dňom 01.6.2018.

4.3. Súd konanie o určenie výživného v sume 350 eur mesačne zastavuje.

4.4. Žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4.5. Y. X. O., nar. XX.XX.XXXX je povinný zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky trovy štátu v sume 31,87 eura a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

5. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie s poukazom na vykonané dokazovanie, citované ustanovenia Zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z. z. - § 71 ods. 1, § 75 ods. 1 a 2), citované ust. § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (CMP - zák. č. 161/2015 Z. z.) a citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zák. č. 160/2015 Z. z. - § 145 ods. 2 a § 259) odôvodnil nasledovne:

„Súd po posúdení návrhu na začatie konania ako aj skutočností uvedených účastníkmi a na základe dokladov založených v spise zistil, že návrh navrhovateľky je dôvodný. Súd mal za preukázané, že účastníci sú vlastníelmi rodinného domu v obci A. I., ktorý majú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Navrhovateľka býva so svojimi rodičmi v rodičovskom dome aj so svojimi dvoma maloletými deťmi Szabolcsom Szárazom, nar. 01.11.2003 a Kitty Dórou Száraz, nar. 11.12.2008. Navrhovateľka žiadne iné nehnuteľnosti nevlastní a nevlastní ani žiadne hnuiteľné veci väčšej hodnoty. Navrhovateľka je zamestnaná v základnej škole vo A. I. a jej priemerný čistý príjem v období od januára 2016 do

decembra 2017 predstavuje v čistom 638,67 eur mesačne, tak ako to vyplýva z potvrdení o príjme, ktoré navrhovateľka predložila konajúcemu súdu (čl. 107, 108 a 109 spisu), pričom okrem toho poberá prídavky na obe maloleté deti. Navrhovateľke s výchovou detí a starostlivosťou o domácnosť pomáhajú rodičia tak, ako to navrhovateľka uviedla v priebehu konania. Súd mal za preukázané, že druhý účastník nežije v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou ani s maloletými deťmi a to od decembra 2015, pričom sa zdržuje v Bratislave, kde vykonáva prácu v pracovnom pomere v spoločnosti SLOVNAFT a.s., pričom podľa potvrdení o príjme (čl. 134 a 135) jeho čistý mesačný príjem za obdobie od novembra 2016 do marca 2018 predstavoval sumu 2.987,03 eur. Súd mal za preukázané, že druhý účastník si raz za dva týždne berie k sebe na víkend maloletého syna Szabolcsa a túto skutočnosť nespochybnil žiadny z účastníkov. Druhý účastník nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani iné hnutelné veci väčšej hodnoty, pričom býva v 3-izbovom byte, na ktorý platí nájomné v sume 933,- eur mesačne tak, ako to vyplýva z jeho prehľadu výdavkov, ktoré založil do spisu (čl. 146), pričom uviedol, že jeho mesačné výdavky predstavujú 3.177,27 eura, pričom súčasťou týchto výdavkov boli aj mesačné príspevky zasielané navrhovateľke na maloleté deti v sume 277,94 eura a to za obdobie mesiacov apríl 2016 až november 2017. Z mesačného prehľadu výdavkov predloženého druhým účastníkom vyplýva, že okrem iného druhý účastník má mesačné výdavky na stravovanie v sume 280 eur, výdavky na cestovné 300 eur, výdavky na morské akvárium v sume 150 eur, iné výdavky v sume 110 eur, na oblečenie 105 eur, na domácnosť 40, eur a na hygienické pomôcky 50 eur. Okrem iného má mesačné výdavky na telefón v sume 52,73 eura, na televíziu 14,45 eura a na internet 14,99 eura. Druhý účastník však tieto výdavky, t.j. ich výšku ani ich účelnosť, v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal. Z uvedeného je teda zrejmé, že životná úroveň druhého účastníka je pomerne vysoká a podľa jeho tvrdenia má vyššie výdavky ako príjmy. Súd zistil, že v konaní o rozvod manželstva medzi účastníkmi, ktoré je vedené na tunajšom súde pod č. 7P/330/2016, navrhovateľka požaduje výživné na obe maloleté deti v sume 800,- eur (2 x 400,- eur). Súd po posúdení príjmových a majetkových pomerov, ako i uvedených výdavkov účastníkov mal za to, že príjem druhého účastníka je dostatočný na to, aby mohol plniť vyživovaciu povinnosť v sume 250 eur mesačne na navrhovateľku tak, ako to požadovala navrhovateľka po čiastočnom späťvzati návrhu o určenie výživného v sume 350 eur, pričom pôvodne požadovala výživné v sume 600 eur mesačne. Súd mal za preukázané, že navrhovateľka sa stará sama o obe maloleté deti účastníkov a o domácnosť, pričom jej so starostlivosťou o deti a domácnosť vypomáhajú jej rodičia. Súd prihliadal aj na skutočnosť, že príjem druhého účastníka výrazne presahuje príjem navrhovateľky a teda má možnosť, aj pri zohľadnení prípadného výživného v sume 800,- eur na obe maloleté deti, plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke, keďže po odrátaní súm výživného na manželku a maloleté deti celkom v sume 1.050 eur bude mať k dispozícii ešte na svoje živobytie sumu 1.937,03 eura. Súd pri rozhodovaní vyhádzať aj z toho, že výška výdavkov na bývanie, stravovanie a cestovné náklady je neprimerane vysoká a taktiež aj výdavky na morské akvárium ako i ostatné výdavky (kino, literatúra, divadlo, športové potreby). Taktiež súd považoval za neprimerané mesačné výdavky na auto v sume 135,42 eura a tieto ani neboli žiadnym spôsobom preukázané. Súd preto s poukazom na ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol o povinnosti druhého účastníka platiť navrhovateľke výživné na manželku v sume 250 eur mesačne a to s prihliadnutím na to, že navrhovateľka sa sama stará o domácnosť a o výchovu oboch maloletých detí. Súd obranu druhého účastníka o tom, že nie je v jeho možnostiach plniť si vyživovaciu povinnosť voči manželke, že si peniaze požičiava od brata a že jeho výdavky presahujú výšku jeho mesačného príjmu považoval za účelové a nepodložené, keďže jeho výdavky sú neprimerane vysoké a nepreukázané. Konajúci súd považoval za účelové a nepodložené tvrdenie druhého účastníka, že navrhovateľka si môže nájsť lepšie platené zamestnanie, keďže navrhovateľka z dôvodu riadnej starostlivosti o domácnosť a obe maloleté deti nemôže a ani nechce zmeniť zamestnanie. Z uvedených dôvodov preto súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Súd zároveň rozhodol o povinnosti druhého účastníka okrem bežného výživného uhrádzať navrhovateľke aj zaostalé výživné za obdobie od 08.11.2016 do 31.05.2018 v sume 4.691,67 eura (za mesiac november 2016 od 08.11.2016 výživné v sume 191,67 eura + 18 mesiacov x 250 eur za mesiace december 2016 - máj 2018) a to v splátkach v sume 350 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc dňom 01.06.2018 tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Súd s poukazom na ust. § 145 ods. 1 CSP konanie o určenie výživného v sume 350 eur mesačne zas, tavil keďže právny zástupca navrhovateľky zoberal v tejto časti návrh na začatie konania späť na pojednávaní dňa 16.01.2018. Čo sa týka trov, konania súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, keďže podľa uvedeného ustanovenia žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd zároveň s poukazom na ust. § 259 CSP rozhodol o povinnosti druhého účastníka zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky trovy štátu v sume 31,87 eura, ktoré predstavujú

náklady OTP Banky Slovensko a.s. za zaslanie výpisov z účtu navrhovateľky, ktoré boli konajúcemu súdu vyfakturované faktúrou č. 900050536 zo dňa 04.04.2018.“.

6. Uvedený rozsudok včas podanými odvolaniami napadli obaja účastníci konania.

7. Odvolanie navrhovateľky smerovalo proti výroku o náhrade trov konania, ktorý žiadala zmeniť tak, aby jej bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %, vrátane trov odvolacieho konania. Poukázala na to, že pred pojednávaním čiastočne modifikovala požadovanú sumu a má za to, že v konaní mala plný úspech. Hoci ide o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku, podľa ust. § 54 a § 55 CMP súd mal možnosť zvážiť, či nie je daný dôvod na priznanie náhrady trov konania a či by takéto priznanie nebolo spravodlivé. Vzhľadom na obranu manžela, ním produkované dôkazy a celkový postoj k otázke manželského výživného by ona bez právneho zastúpenia nebola schopná takýto nárok si uplatniť a zrejme ani obhájiť, preto ňou vynaložené výdavky na trovy právneho zastúpenia sú dôvodné a účelné a má preto za to, že súd prvej inštancie nerozhodol správne.

8. Odvolanie druhého účastníka - manžela smerovalo proti ostatným výrokom - okrem zastavujúceho výroku a domáhal sa zmeny rozsudku tak, aby návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného (?) bol zamietnutý, alternatívne aby jej bola priznaná nižšia výška výživného odo dňa oprávnenosti vzniku jej nároku podľa výsledkov dokazovania. Súdu prvej inštancie vyčítal to, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Konajúci súd výšku poberaných prídavkov na deti nevyšetřil, nevychádzal u oboch účastníkov konania z porovnania príjmu za rovnaké obdobie, keď výška mesačného príjmu navrhovateľky za obdobie december 2017 až február 2018 je zrejme z výpisov z jej účtu založených v súdnom spise. K príjmu navrhovateľky mal súd pripočítat sumu vo výške 47,04 eura na prídavkoch na dve mal. deti a tiež nezohľadnil súd navrhovateľkou poberaný daňový bonus. Jeho príjem v odôvodnení rozsudku tiež nie je správne uvedený a správne vypočítaný. Z potvrdení o príjme od jeho zamestnávateľa je príjem nesprávne uvedený, nakoľko v potvrdeniach je do jeho čistého príjmu zahrnuté aj nepeňažné plnenie v podobe plnenia na doplnkové dôchodkové poistenie a nepeňažné plnenie za používanie služobného motorového vozidla. Skutočná jeho čistá mzda je tá, ktorá je mu pripisovaná na jeho účet. Konajúci súd vôbec neprihliadol na výpisy z jeho účtu a nezaoberal sa jednotlivými pohybmi na jeho účte, čo sa týka mzdy i výdavkov. Súd prvej inštancie nezohľadnil jeho výdavky predložené v tabuľke, považoval ich za účelové, neprimerane vysoké a nepreukázané, keď za účelové považoval aj jeho tvrdenie o tom, že navrhovateľka si môže svoj príjem zvýšiť. Odôvodnenie rozsudku je nedostatočné a nezrozumiteľné, nevyplýva z neho ako súd posúdil dôvodnosť priznania výživného odo dňa podania návrhu, ako sa vysporiadal s jeho argumentmi účastníka ohľadom toho, že nestačí porovnať iba výšku príjmu účastníkov konania, ale je potrebné vychádzať aj z odôvodnených výdavkov účastníkov konania vzhľadom na miesto bydliska, povahu vykonávanej práce, spôsob života, výdavky na mal. deti, dosiahnuté vzdelanie a možnosti uplatnenie sa na trhu práce. Navrhovateľka sa nijako nesnažila zvýšiť si svoj príjem, hoci na to vzdelanie a aprobáciu má, aby bola zamestnaná v inom zamestnaní, keď návrh podala po 11 mesiacoch od jeho opustenia spoločnej domácnosti. Až do rozhodnutia súdu sa navrhovateľka nesnažila zmeniť svoju finančnú situáciu, iba sa spoliehala na podaný návrh a jeho vysoký príjem. Súd prvej inštancie neriešil porovnanie životnej úrovni účastníkov konania, iba poukázal na to, že z dôvodu jeho vyššieho príjmu je automaticky vyššia aj jeho životná úroveň. Neprihliadol k jeho argumentácii, že navrhovateľka zostala bývať v rodičovskom dome a teda ohľadne jej bývania sa jej životná úroveň nezmenila, keď on svoje bývanie zmenil na nižšiu úroveň; spočiatku býval v ubytovni a následne na podnet mal. detí si prenajal 3-ibový byt, čím mu náklady vzrástli. Navrhovateľka v konaní o rozvod manželstva vypovedala, že rodičom za bývanie v rodičovskom dome nič neplatí, on navyše musel okrem nájmu zaplatiť aj províziu v realitnej kancelárii vo výške 700 eur, keď navyše si musel prenajatý byt zariadiť, s čím mal opäť zvýšené výdavky; tieto náklady na zariadenie sú zohľadnené a spriemerované v tabuľke ním predloženej. Navrhovateľka nemá výdavky na cestovanie do práce ani za mal. deťmi ako on, keď s užívaním auta sú samozrejme spojené aj výdavky na jeho údržbu, diaľničnú známku, servis a poistné. Výdavky na stravovanie v sume 280-598 eur zdá sa, že konajúci súd tiež neuznal, hoci uvádzal, že sa často stravuje v reštauráciách a veľa času trávi v zahraničí na služobných cestách, keď celkovo aj náklady na stravovanie v Bratislave sú finančne náročnejšie. Mal. deťom navyše na ich účty platí vreckové po 22 eur mesačne a platí im aj životnú poistku celkovo v sume 66 eur mesačne. Okrem toho synovi platí v hotovosti za počítačové doučovanie v Bratislave. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, ako a v čom súd porovnával životnú úroveň účastníkov konania, okrem porovnania výšky príjmov. Ostatné súčasti životnej úrovne a s tým spojené náklady a výdavky konajúci súd neporovnával. V rámci doplnenia

dokazovania navrhoval zabezpečiť si aj súdny spis 7P/330/2016 ohľadne výpisov z účtu navrhovateľky za obdobie od 01.01.2016 do 26.06.2017, čím chcel poukázať na to, že navrhovateľka si dokáže zo svojho príjmu bez problémov vytvárať úspory, napriek tomu že robí výbery v hotovosti (nepreukázateľné výdavky) a má na účte nahromadené finančné prostriedky ku dňu 31.03.2018 vo výške 2.978,45 eura. Získané dôkazy konajúci súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil v jeho neprospech.

9. Navrhovateľka vo vyjadrení k podanému odvolaniu manžela poukázala na ňou udávané dôvody podania jej návrhu a na to, že jeho príjem je niekoľkonásobne vyšší ako jej a táto samotná skutočnosť bez ďalšieho zakladá jej nárok manželky na manželské výživné. Ona si zo svojho príjmu pri zabezpečovaní starostlivosti o dve deti žiadne výdavky ani dovoliť nemôže. Manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť odvíjajúcu sa od toho, aby ich životná úroveň bola v zásade rovnaká, keď sa prihliadne i na starostlivosť o domácnosť, ktorú zabezpečuje výlučne ona. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti, ako je to pri vyživovacej povinnosti detí k rodičom a teda uplatňované výživné je preto dôvodným.

10. Odvolateľ - manžel sa vyjadroval k podanému odvolaniu navrhovateľky ohľadom náhrady trov konania, v ktorom poukázal na vecnú správnosť výroku o trovách účastníkov. Vznik trov právneho zastúpenia navrhovateľky on nezavinil, naopak navrhovateľka bez predchádzajúcej výzvy podala návrh, o ktorom sa on dozvedel až takmer po roku od jeho podania. V prípade navrhovateľky sa nejedná o osobu bez pravidelného príjmu zo závislej činnosti a teda nie je dôvod na výnimku podľa § 55 CMP, keď navrhovateľka nepreukázala žiadne osobitné dôvody na priznanie náhrady trov konania; v konaní poukazoval aj na jej schopnosť dosiahnuť každomesačné úspory, teda pokiaľ sa rozhodla dať sa právne zastupovať advokátom, mala na úhradu trov právneho zastúpenia dostatok finančných prostriedkov, keď je aj vysokoškolsky vzdelaná a mala možnosť zvládnuť svoje zastupovanie aj bez potreby zastúpenia advokátom.

11. Žiadne ďalšie vyjadrenia podané neboli.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozhodnutia a viazaný skutkovým stavom veci tak, ako ho zistil súd prvej inštancie dospel k záveru, že vo veci je potrebné rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď zároveň v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP rozhodol aj o trovách odvolacieho konania v zmysle ust. § 52 CMP.

13. Odvolaciemu súdu bola z predloženého spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6P/17/2017, ktorý spis bol predložený na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľky ohľadom určenia výživného na maloleté deti 250,- a 200,-Eur mesačne na čas po rozvoде a v časti určenia styku s mal. deťmi, známa tá skutočnosť, že dňom 03.08.2018 nadobudol v časti rozvođu manželstva účastníkov právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/17/2017-91 zo dňa 11.07.2018. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti zastavenia konania o určení výživného v sume 350 eur mesačne odvolaním napadnutý nebol.

14. Odvolací súd po posúdení napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutých častiach vecne správne, preto rozsudok v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti druhého účastníka - manžela voči navrhovateľke podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako rozhodnutie (vo výroku) vecne správne s tým, že vzhľadom k nadobudnutiu právoplatnosti rozsudku o rozvođu účastníkov vo výroku rozhodnutia doplnil uvedenie skutočnosti, že vyživovacia povinnosť trvala do 02.08.2018. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti určenia vyživovacej povinnosti manžela voči navrhovateľke, v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, keď na zdôraznenie jeho správnosti aj s ohľadom na odvolacie dôvody, poukazuje na to, že

- prídavky na deti nie sú príjmom poberajúceho rodiča a nie sú preto významné pri určení výživného medzi manželmi, keď ani daňový bonus vyčíslený príjem navyiac nezvyší,
- „čistá“ mzda sa vypočítava z „hrubej“ mzdy, do ktorej zo zákona patrí aj príspevok zamestnávateľa zamestnancovi na doplnkové poistenie a nepeňažné (vecné) plnenia,
- schopnosť navrhovateľky dosiahnuť úspory, na úkor obmedzenia svojich potrieb a na účely pokrytia nepravidelných a nepredvídateľných výdavkov (i na deti), bez ďalšieho neznamená jej lepšiu životnú

úroveň oproti druhému manželovi (v zásade preukazuje zodpovedný postoj k hospodáreniu s príjmom a obmedzovanie výdavkov),

- nerovnosť vo finančnej situácii a životnej úrovni oboch účastníkov odôvodňujúca určenie výživného v sume 250,-Eur trvala od podania návrhu až do rozvodu,
- v prípade manžela starajúceho sa osobne o maloleté deti a rodinnú domácnosť nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby prvotne sa snažil o čo najvyšší príjem,
- náklady druhého účastníka s realizáciou jeho styku s maloletými deťmi v zásade neovplyvňujú posúdenie jeho schopností plniť si jeho vyživovaciu povinnosť (voči deťom i manželke),
- na zvýšené náklady na stravovanie v zahraničí druhému účastníkovi prináležia diéty, a že
- odôvodnenosť (vyšších) výdavkov sa bez ďalšieho neodvíja už od (vyššej) výšky príjmu jedného z manželov.

15. Čo sa týka zaostaleho - ročného výživného, mal odvolací súd rovnako za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti bolo vecne správne, avšak vzhľadom k nadobudnutiu právoplatnosti rozsudku o rozvode bolo potrebné zaostale výživné určiť novou sumou za celé obdobie od podania návrhu do právoplatnosti rozsudku o rozvode a zároveň novo stanoviť počiatok jeho splácania. Zaostale výživné za mesiace december 2016 až júl 2018 predstavuje sumu 5.000 eur (20 mesiacov x 250 eur), zaostale výživné za mesiac november 2016 predstavuje sumu 191,67 eur (250 eur : 30 dní x 23 dní) a zaostale výživné za august 2018 predstavuje sumu 16,13 eur (250 eur : 31 dní x 2dni).

16. Čo sa týka výroku o náhrade trov štátu, v tomto smere konkrétne odvolacie dôvody manžel neuviedol, vzhľadom k výsledku rozhodnutia vo veci samej považoval odvolací súd tento výrok rozsudku za vecne správny.

17. Za vecne správny považoval odvolací súd aj výrok o tom, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, keď odvolací súd nevzhladol žiaden zákonný dôvod pre odchýlenie sa od rozhodnutia o trovách v zmysle ust. § 52 CMP. Ustanovenie § 55 CMP dáva súdu možnosť priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, takéto okolnosti ako ich navrhovateľka uvádzala v odvolaní však odvolací súd nevzhladol za také, ktoré rozhodnutie podľa tohto ustanovenia umožňujú. Argumenty navrhovateľky z odvolania o plnom úspechu v spore a nutnosti jej právneho zastúpenia advokátom v celom konaní nepovažoval odvolací súd za dôvodné a za také, ktoré by z hľadiska spravodlivosti vyžadovali odchýlenie sa od ust. § 52 CMP.

18. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).